

עומדת. (תהלים כה) סוד ה' ליראיו וכו'. נזדמן לו רבי בון. אמר: אם ישנה קשיה - בך עומדת, ובעת דיבור בשנים ושתיקה בלי כלום. פתח ואמר, (ישעה כט) נפשי אויתך בלילה אף רוחיכי בקרבי אשתרך. נפשי אויתך, שני קשורים טובים גתנו מקדוש ברוך הוא באדם לשמש בעולם הנזה, והם נפש ורוח. נפש - לקיום הגוף, במצוות שיתעוררנו ממו, וברוח במצוות שיתעורר אותו ולהרגנו - לעורר אותו בתורה ולתגרגו בעולם הנזה. ואם צוי, הנפש במצוות, וברוח להתקיים בתורה, או מורידים עליו גדרות יתרה מלמעלה, פפי דרכיו.

ובשנים היללו חולך הארים בעולם הנזה לשמש בהם, שאיתה הנפש לא מתקימת בגוף, אלא בהתעוררות של הרום ששורה עליו.

בשנים ארים לשמש ועל עבר את רכונו בשני אלו, מתחזרת עלי ממעלה התעוררות קדשה, ושורה על הארים, ומקופה אותה מכל האדים. ומתחזרת בו בחכמה עליונה, לנכות ולהיות בהיכל תפלה.

ואיתה ההתעוררות ששורה עליו היא מפקום עליון. ומה שמה? נשמה. ומהנה התעורר לאדם תשובה ומעשים טובים. והוא כח עליון, כח תשובה, אם אמרה בלה, ורוח, ולהיות בן לה.

ועל הנשמה יש לה אהוב עליון. ומה שמוו? נשמה לנשמה. והוא נקרא אב לרום. ממנה מתעורר לאדם יראה ואהבה, תורה ומצוות. והם מאב ואם בן ובת. יוד אב. ה"א אם. וא"ו בן. ה"א בת.

בת. וזה יהו"ה מלא. בהנמא שיש רוח ונפש של חייםין, של יציר הטוב, בך יש רוח ונפש של השםאל, של יציר הרע.

במקום אחר עומדת. (תהלים כה יד) סוד ה' ליראיו וכו'. נזדמן לייה רבי בון, אמר, אי קשיא הכי קיימא, והשפא מלה בתרעין, משתווק לא כלום.

פתח ואמר, (ישעה כט) נפשי אויתך בלילה אף רוחיכי בקרבי אשתרך. נפשי אויתך, תרין קתרין טבין יהיב קודשא בריך הוא בבר נש, לשמשא בהאי עלמא, ואיןון נפשא ורוחא. נפש, לקיימא דגופא, במצוות דיתער מגניה. רוח, לאיתער לאיה באורייתא, ולאנאה ליה בהאי עלמא. ואי צו נפש במצוות, ורוח לאתעסקא באורייתא. פדין נחתו עלייה רבוי יתר מליילא, כפום אורחות.

ובתרין בתрин אלין, אוזיל בר נש בהאי עלמא, לשמשא בהו. דההוא נפש לא אתקים בוגוף, אלא באתערו דרומה דשריא עלייה. בד עיליל בר נש לשמשא ולמפלח למאריה באלין תרין. איתער עלייה מליעילא אתערו קדיישא, ושריא עלייה דבר נש, וסטרא ליה מכל סתרין. ואיתער ביה בחייבתא עילאה, למזבי ולמהוי בהיכלא דמלכא.

זההוא אתערו דשריא עלייה, מאתר עילאה הוה. ומאי שםיה. נשמה. ומיניה יתער לבר נש תשובה, ועוברין טבין. וайהו חילא עילאה, חילא דתשובה, אימא לרות, ורות בן לה.

יעל נשמתא, אית לה מרוחמא עילאה. ומאי שםה. נשמתא לנשמתא. וайהו איקרי אב לרות. מיניה יתער לבר נש, יראה, ואהבה, תורה, ומצוות. ואיןון מאב ואם בן ובת. יוד אב. ה"א אם. וא"ו בן. ה"א בת. ודא יהו"ה מלא.

בדוגמא דאית רוחא ונפשא דימינה, דיציר